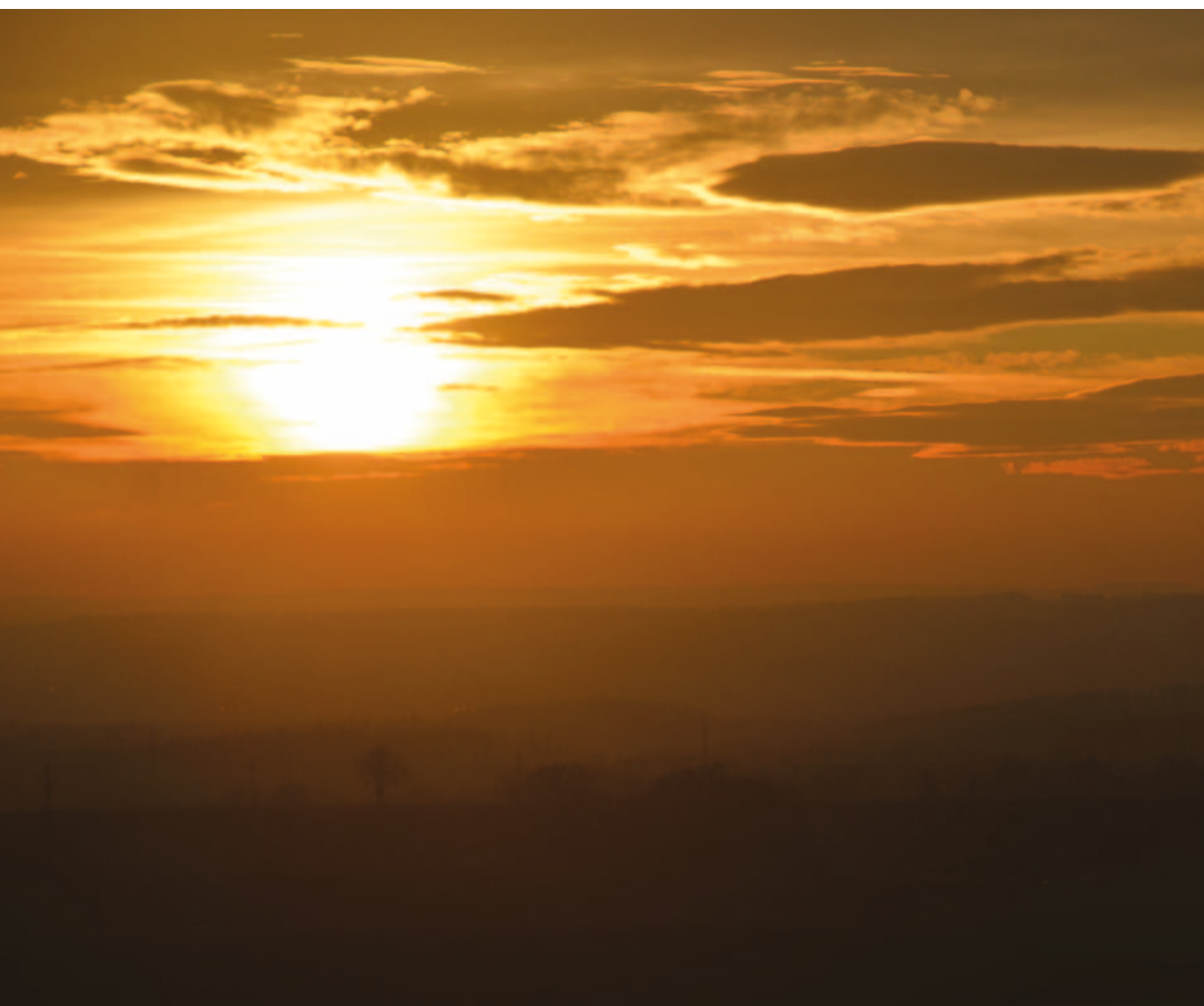

SLOUPNICKÝ

PELMEL

ROČNÍK 22 * **PROSINEC 2020** * ČASOPIS OBCE SLOUPNICE

ZPRÁVY OBE CNÍHO ÚŘADU * VOJÁCI VE SLOUPNICI
ZÁKLADNÍ ŠKOLA * MATEŘSKÁ ŠKOLA
ROZHOVOR S ŘEDITELEM DOMOVA PRO SENIORY

První rozžatá svíčka na adventním věnci ohlašuje, že se blíží Vánoce. Vánoce, které budou v mnoha ohledech docela jiné než v předcházejících letech. A tak jsem při pohledu na tančící plamínek s nostalgií vzpomínala na všechna ta krásná vánoční setkání s přáteli v příjemných zapadlých kavárnách, provoněných svařeným vínem. Na pracovní večírky, kde můžete na účet svého šéfa sníst bezpočet řízečků a vypít, co hrdlo ráčí. Na bojová tažení směřovaná na přeplněná nákupní centra s cílem ukořistit hezký dárek, který udělá radost. Na vánoční koncerty plné melodií, jež v člověku probouzejí radost z toužebně očekávaných svátků. Na večerní procházky světelky ozářenými ulicemi, které vás pohltnou svou zvláštní atmosférou, podpořenou zbloudile poletujícími sněhovými vločkami a ledovým vzduchem, jež vám na tváře kreslí zvláštní obrázky... Ne, nic z toho letos pravděpodobně nezažijeme. V tom lepším případě si sami v prostoru 15 m² s nasazenou rouškou vypijeme svařák (tedy za předpokladu, že náš oblíbený podnik ještě nezkrachoval). V tom horším případě budeme vánoční čas trávit v karanténě a vanilkové rohlíčky budou mít stejnou chuť jako smažený kapr a bramborový salát.

A tak jsem se začala smířovat s tím, že od zaměstnavatele letos k Vánocům místo řízečků a piva dostanu průhledný štít na obličej a jednorázové rukavice. S kamarády se spíš než v útulné hospůdce sejdem na obzvěrovém místě. A osvětlené vánoční ulice přes zamlžené brýle a roušku pravděpodobně ani nepostřehnu. Snad jen ta přeplněná nákupní centra ráda oželím. I když, abych byla upřímná, velký příznivce online nakupování rozhodně nejsem. Znáte to, objednáte si elegantní šaty velikosti XS a za měsíc vám přijde lyžařská kombinéza pro slona. Když chcete zboží reklamovat, dozvídáte se, že obrázek byl pouze ilustrační, každý výrobce má jiné číslování a že nemůžete zboží vrátit, protože jste ho z té neprůhledné černé fólie už vybalili. No, co se dá dělat, letos to alespoň pro členy rodiny bude opravdové překvapení, až si tyhle dárky rozbálí.

Při bezcílném bloumání po různých internetových stránkách jsem dostala nápad, že všem svým dobrým kamarádům, se kterými se nemůžu vidět, pošlu hezkou a pozitivní pohlednici. V naději, že když si objedná vánoční přání, neprijde mi kondolence, jsem začala hledat. A hned první přání, na které jsem narazila, mě naštvalo: na úplně obyčejné bílé čtvrtce formátu A5 bylo úhledným psacím písmem černou tuží napsáno: *Rozjímejte*. Nic víc. Žádné hvězdičky, sněhové vločky, prskavky, světýlka, ozdobičky... Prostě jen: „*Rozjímejte*.“. Nechápala jsem, kdo může takovou blbost prodávat za 120 Kč. A ještě méně jsem chápala, jaký blázen si to může chtít koupit. Dost bylo hledání!

Přesto se mi tohle obyčejné slovo vrylo do paměti a nedařilo se ho vypudit. Čím víc jsem o vskutku minimalistickém přání přemýšlela, tím víc mi docházela jeho opravdovost a bezbřehá hloubka. A v poslední jsem si uvědomila tu zvláštní paralelu: vždyť letošní Vánoce jsou bez bouřlivých večírků, koncertů i přeplněných odchůů tou úplně obyčejnou bílou čtvrtkou, na které je napsáno ohromné poselství. Poselství, že v té největší tmě a bídě se zrodilo nové světlo, nová naděje pro lidstvo. Ano, tyto Vánoce budou v ledascem jiné. Možná právě letos poprvé prožijeme opravdové tajemství naděje, které tu bylo vždycky, jen jsme ho přes všechna ta světla, třpytky, ozdoby a jásos večírků nemohli vidět. A tak Vám, milí přátelé, chci popřát jediné: rozjímejte...

Vojenská pomoc ve Sloupnici

V průběhu listopadu jste mohli ve Sloupnici potkávat vojáky, kteří pomáhali v Domově pro seniory v době nejhorší koronavirové krize.

← Vojáci pomáhali v kuchyni...

← Malé poděkování od zaměstnanců

← ...i s ošetřováním klientů

← Ubytování měli zajištěné v hasičárně

„Pracovníci z domova mají můj velký obdiv,“
říká velitel druhé skupiny chrudimských vojáků,
kteří sloužili v místním Domově pro seniory.

Dostali jste službu ve Sloupnici rozkazem, nebo jste se přihlásili dobrovolně?

Ani tak, ani tak. Přišla žádost od ředitele domova ze Sloupnice a ti, kteří právě byli v práci a neměli vážné důvody odmítnout, jeli.

Měli jste nějaké předchozí zkušenosti, které jste mohli v domově využít?

Neměli, jsme výsadkáři, zdravotníci jsou určeni primárně na jiné úkoly, takže jsme museli být zaučováni přímo na místě.

Co vám práce v domově dala?

Kdybych teď jel kolem, měl bych chuť se zastavit a políbit ruce všem, kteří tam pracují. Pro nás to byly jen dva týdny, mohli jsme do toho jít s určitým nadšením...

K těm, kteří tu práci dělají celý život, mám velký obdiv.

Jaká to pro vás byla zkušenost?

Určitě nebyly jednoduché situace, kdy kluci přebalovali pacienty, krmili někoho, kdo nemůže moc jíst, nebo jídlo odmítá. Ale pomáhali jsme rádi, byli jsme překvapení, jak jsme byli po všech stránkách zajištěni.

Jak se vám bydlelo v naší hasičárně?

To bylo něco, co nás úplně překvapilo. Můžu říct, že pro nás to bylo luxusní ubytování, všichni okolo byli milí, ať už zaměstnanci, lidé ve vesnici nebo hasiči, kteří se občas stavovali, jestli něco nepotřebujeme.

Domov pro seniory prošel těžkým obdobím

V plné síle se již v říjnu v domově pro seniory projevil Covid-19. Začali být nemocni obyvatelé i personál. Další zaměstnankyně byly v karanténě a situace s udržením chodu domova začala být více než vážná. Starosta obce ve spolupráci s ředitelem domova požádali hejtmana Pardubického kraje o pomoc armády. V pátek 30. října tak dorazilo z chrudimské posádky deset vojáků, kteří se hned po krátkém proškolení zapojili do potřebných prací v domově. Měli zde být na čtrnáct dní, ale protože se situace nelepšila, přijela 15. listopadu nová desetičlenná skupina vojáků, opět s výhledem na dvoutýdenní službu. Snad se situace v domově stabilizuje a armáda zde již potřeba nebude.

Obě skupiny vojáků se svého úkolu zhostily na jedničku a s personálem si vytvořily dobré pracovní i společenské vztahy. Na konci služby provedl ředitel s vojáky nástup a za účasti zaměstnankyň jim byly předány dárkové předměty a plakety o předání sociálního kurzu. Pan ředitel a starosta jim poděkovali za spolehlivou činnost, kterou pro domov odvedli.

Chtěl bych poděkovat Pardubickému kraji, s jakou rychlostí vojáky poslal, panu řediteli za aktivní činnost, s jakou se věnoval odvrácení nepříznivého stavu v domově. Mimo jiné zajistil zdarma dva kilometry látky na ochranné pomůcky pro zaměstnance, které ušily dobrovolnice z naší obce, z Chocně a z Ústí nad Orlicí. I těm patří velký dík.

Zvláštní dík patří všem zdravotním sestrám, pracovnícím v přímé péči, kuchařkám, sociálním pracovnícím a vedení domova za to, s jakým nasazením se zhostili krizové situace. Není jednoduché se smířit s tím, že jdu do práce s pocitem, že se mohu nakazit a nemoc přinést do své rodiny a na své přátele. Zaměstnanci se museli smířit s tím, že jim v boji s koronavirem téměř denně umírají ti, o které se starají. Smekám před jejich prací.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat hasičům z SDH Horní Sloupnice, kteří poskytli vojákům ubytování na vysoké úrovni v nově rekonstruované hasičárně. Vojáci zde našli veškeré zázemí, které ke svému ubytování potřebovali. Nelze jmenovat všechny hasiče, kteří se na ubytování podíleli, ale tři z nich si to určitě zaslouží – Martin Holec, Milan Tonar a Jiří Bauer.

Jak již bylo popsáno v minulém Pelmelu, proběhlo v druhé polovině října výběrové řízení na obsazení místa ředitele Domova pro seniory ve Sloupnici. Do stanoveného termínu se přihlásilo osm zájemců, z nichž čtyři byli pozváni na pohovor. Výběrová komise byla sestavena z rady obce, stávajícího ředitele domova, vrchní sestry paní Kotoučkové a paní Boukalové. Z pohovorů nejvíce zapůsobil na výběrovou komisi RNDr. Dušan Raček z České Třebové, jehož obecní rada jmenovala do funkce s nástupem od 1. ledna 2021. Nový ředitel by se již měl podílet na sestavování rozpočtu domova na příští rok. Další zprávy z domova se dočtete na stranách 6–7.

Restaurace U Labutě má nového provozního

Také na provozovatele restaurace U Labutě bylo vypsáno výběrové řízení. Zájemců se přihlásilo poměrně dost, ale pouze několik mělo solidní zájem restauraci provozovat. Z nich byl vybrán pan Pova, s kterým byla sepsána smlouva o pronájmu na restauraci i na byt. Pan Pova chtěl restauraci otevřít již od 1. listopadu, ale vzhledem k okolnostem k tomu nedošlo. Má v úmyslu vařit obědy a pizzu na objednávku. Pokud máte zájem, je možné jídlo objednat na tel. čísle 724 151 925. Pan Pova má pronajatý i byt nad restaurací, který sdílí se svou rodinou, která mu v restauraci bude pomáhat. Věříme, že stávající nepříznivý stav brzy pomine a pan provozovatel bude mít možnost své zkušenosti z pohostinské činnosti uplatnit i u nás. Přejeme mu, aby to bylo co nejdříve.

Oprava chodníku v centru obce

V létě po přívalových deštích zůstal poškozen chodník na prostranství u autobusového nádraží. Rada obce rozhodla zajistit firmu, která by chodník opravila, ale místo mlatu by použila dlažbu. Byly osloveny dvě firmy, aby podaly cenovou nabídku. Levnější o cca 50 tisíc byla firma RYDO Česká Třebová, s.r.o., která celou úpravu v minulém roce prováděla. Na opravu nastoupila v polovině listopadu a snad ji povětrnostní podmínky dovolí práci co nejdříve dokončit.

Různé

★ Sběrný dvůr měl do konce října rozšířenou pracovní dobu o středu od 16 do 18 hodin. Začátkem listopadu je otevřen zase pouze každou sobotu od 9 do 12 hodin. Obsluha sběrného dvora prosí občany, aby odpad, který tam vozí, řádně třídili. Pokud vozíte do dvora nábytek, snažte se ho rozmontovat na co nejmenší části. Z oken a dveří odstraňte skleněné výplně, jinak je pracovníci sběrného dvora nepřijmou.

★ Upozorňujeme občany, jejichž nemovitosti nejsou napojené na kanalizaci, že je možné si objednat fekál na vyvezení jímky. Dále vyzýváme majitele nemovitostí, kteří mají možnost napojit se na kanalizaci, aby tak ve vlastním zájmu v jarních měsících učinili. Může se stát, že v druhém pololetí budou vyzváni k doložení, jakým způsobem odpadní vody likvidují. Do kanalizace nesmí být svedena povrchová voda!

★ S ohledem na koronavirovou pandemii letos nebylo možné připravit rozsvícení vánočního stromu u restaurace U Labutě s tradičním vystoupením dětí, jarmarkem, svařeným vínem a štrůdlem. Paní učitelky v mateřské školce mají s dětmi vánoční pásmo nacvičené a slíbily, že pokud to situace a nařízení vlády dovolí, v týdnu od 14. do 18. prosince by s dětmi u stromčku vystoupily.

Rozloučení s Miloslavem Venclem

Nemoc Covid-19 nás letos provází celým rokem. Někdo se s ní vypořádal lehce a bez následků, někoho potrápila více, někteří ji

odolat nedokázali a zákeřné nemoci podlehli. 6. listopadu mnohé z nás zasáhla zpráva o úmrtí člověka, který v naší obci zanechal nezapomenutelnou stopu. Byl to Miloslav Vencel. Dlouhodobý ředitel Domova důchodců ve Sloupnici. Do domova nastoupil v roce 1974 a už v roce 1977 se stal jeho ředitelem. Snažil se vést domov ke spokojenosti obyvatel i zaměstnanců, což se mu dařilo. Ve funkci ředitele skončil v roce 1996. Věnoval se i dalším aktivitám – byl dlouholetým předsedou sportovní organizace Sokol Sloupnice, působil ve vělařském spolku ve Sloupnici a v neposlední řadě se věnoval myslivosti. Nejen členům Myslivckého spolku HÁJE v Horní Sloupnici bude pan Miloslav Vencel chybět. **Čest jeho památce.**

Podivný rok končí

A vypadalo to tak nadějně. Krásná číslovka 2020 signalizovala jednoduchoť a snadné žití v tomto roce. Ale ouha. Již v polovině března nás zasáhlo něco z Číny nebo z Itálie? Je to vlastně jedno, odkud se to, co se pojmenovalo jako COVID-19 vzalo, ale projevilo se to zákazy a nařízeními. Zavřely se obchody, restaurace, kulturní zařízení, ale co bylo nejhorší, musely se zavřít školy a školky, což udělalo radost mnohým dětem, méně už učitelům a nejmenší radost to udělalo rodičům. Museli zůstat s dětmi doma, učit je, starat se jim o volnočasové aktivity. Tím došlo k útlumu ekonomiky a vláda hledala, kde vzít finance na pokrytí ztráty živnostníků. Našla je u měst a obcí. V létě jsme se z toho troch probrali, ale jen nastoupily děti do škol, přišlo to zase a důrazněji. COVID-19 nechal děti ve školách jen do poloviny října a znovu je poslal na distanční výuku. Snad se situace do Vánoc stabilizuje do normálních dní předchozích let.

Vážení spoluobčané, nechci Vám zdůrazňovat, že je potřeba dodržovat nařízení hygieny a chránit sebe i své okolí, to slyšíte a čtete několikrát denně ze sdělovacích prostředků, chci Vám k nadcházejícím Vánocům popřát, abyste měli možnost setkávat se svými rodinami, dětmi, vnoučaty i rodiči, protože odloučení od nich je horší než sama nemoc.

Každý rok Vám přeji, aby následující rok byl lepší a krásnější než ten letošní. Letos to platí mnohonásobně víc. Prožijte Vánoce bez nemoci a karantény, ale hlavně se svou rodinou.

➤ JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Aktuality z Domova pro seniory

Poslední týdny byly v našem domově velmi náročné, a to jak pro klienty, tak i pro zaměstnance.

Od 14. října 2020 bojujeme s nákazou COVID – 19. Onemocnění prodělala většina našich klientů, někteří bohužel boj s touto nemocí nezvládli. Také mezi pracovníky se nákaza rozšířila. Od 31. 10. 2020 k nám přijela na pomoc armáda. Díky vojákům se nám podařilo tento čas zvládnout. Vojáci nám pomáhali na všech úsecích domova, zejména v přímé péči a v prádelně.

V těchto chvílích (na přelomu listopadu a prosince) se život v našem domově pomalu vrací k normálu. Na odděleních se odstranily plachty oddělující infekční zóny. Infekční už jsou pouze jednotlivé pokoje. Vojáci pomáhají se stěhováním, úklidem. Pracovníci se vrací z neschopenek. Většinu klientů skončila karanténa, zdravotní stav se zlepšil. Jediné, co klienty nejvíc trápí, je zákaz návštěv, smutek po rodině, odloučení.

Během těchto dnů jsme zažili velkou vlnu solidarity, dárci přinášeli obcerstvení pro klienty i pracovníky, respirátory, pomáhali nám šít jednorázové pláště (studenti SŠUP Ústí nad Orlicí, Anonymní spolek patchworkářů Choceň, facebooková skupina Šijeme roušky z České Třebové & Ústí nad Orlicí, Marketa Klusoňová, Marie Bečíčková, Radka Šplíchalová, Marie Čadová). Místní skupina Českého červeného kříže, Divadelní spolek DOVEDA, pan Millich a firma pana Vostřela zakoupili do domova videochůvičky. Dobrovolníci a maminky z RC Kopretina nám pomáhají s adventní výzdobou a dárčky pro klienty. Charita Ústí nad Orlicí také připravila pro naše klienty dárky. V rámci projektu „Úsměv do schránky“ dostáváme krásné pozdravy od dětí i dospělých z celé ČR. Skupina NN ČR připravuje pro naše klienty videopřekvapení s obcerstvením k vánočnímu posezení. Pan Urban nám daruje vánoční stromky. A další a další...

Je spousta lidí, kterým nebylo dění v našem domově lhostejné, a kteří se snažili nám alespoň zčásti a v rámci možností pomoci. Velmi si toho vážíme, vážíme si každého daru, každé maličkosti. Je to pro nás pro všechny povzbuzení a dává nám to víru v to, že vše bude zase dobré.

✎ KOLEKTIV
ZAMĚSTNANCŮ DPS

←
S péčí o klienty
velmi pomohli vojáci.

Děkujeme Gymnáziu Aloise Jiráska v Litomyšli

V letošním roce nebylo možné uspořádat charitativní den tak, jak bývalo zvykem. Pedagogové a studenti gymnázia proto přišli na myšlenku, uspořádat charitativní den v duchu pomoci domovům pro seniory v Litomyšli a ve Sloupnici a podpořit pracovníky Nemocnice Litomyšl. Ve škole proběhl výběr cukrovinek, vánočních dekorací, přáníček a spousty dalších radostí, které nakoupili a vyrobili studenti s rodiči. V sobotu 28. 11. 2020 dopoledne přijela do našeho Domova pro seniory ve Sloupnici

delegace z gymnázia s obrovským množstvím potravinových i věcných dárků pro naše klienty. Moc děkujeme studentům a pedagogům Gymnázia Litomyšl za úžasnou akci.

Vážení obyvatelé Sloupnice,

sedm měsíců uteklo jako voda, co jsem slíbil, jsem splnil, a tak mi dovolu, abych se s Vámi rozloučil. Když jsem nastupoval, tak jsem si říkal „hlavně ať se Domovu vyhne Covid“. Dnes už všichni víte, že se nám nevyhnul. Jsem hrozně rád, že se nám podařilo i tuto krizovou situaci zvládnout – moc děkuji všem kmenovým zaměstnancům, brigádníkům, dobrovolníkům – bez Vašeho nasazení by se to nepodařilo. Velký dík patří i příslušníkům 43. výsadkového pluku z Chrudimi, kteří při svém prvním bojovém nasazení proti Covidu obstáli na výbornou. Moje zvláštní poděkování patří panu Jiřímu Sokolovi za pomoc při zajišťování ochranných pomůcek a za pomoc při zajišťování nasazení vojáků. Děkuji za výbornou spolupráci panu starostovi a obecní radě, doufám, že tato spolupráce bude pokračovat i s mým nástupcem, nově jmenovaným ředitelem, RNDr. Dušanem Račkem.

**Přeji vám všem příjemné prožití svátků vánočních
a v novém roce hodně zdraví a štěstí.**

Ing. Pavel Tupec
ředitel Domova pro seniory

Zprávy ze základní školy

Vážení rodiče, spoluobčané,

v tomto čase jsem vás chtěl původně informovat o předvánočních akcích školy jako každý rok. Bohužel situace, kdy nevíme, co na nás čeká další den, nám neumožňuje cokoli v smysluplně plánovat. Nyní jsme rádi, že se nám děti vrátily do škol, protože výuka přes obrazovku má i přes veliký pokrok od jara k dokonalosti daleko. V říjnu nám státní opatření zavřelo školy a my museli opět učit dálkově. Naštěstí jsme s tím dopředu počítali, takže jsme se mohli v září připravit formou večerních online hodin a měli tak jistotu, že každý žák je schopen se online výuky účastnit.

Formou hospitací jsem v době uzavření školy navštívil online výuku ve všech třídách a u všech učitelů. Byl jsem potěšen, jak probíhá výuka zejména nejmladších dětí. Velkou zásluhu na tom ovšem mají také rodiče, kteří dávali pozor, aby se dítě skutečně intenzivně zapojilo do výuky. Nejmladší děti měly sice jen jednu hodinu denně, ale paní učitelky ji odučily několikrát, protože třída byla rozdělena na několik skupin. Viděl jsem během hospitací vždycky na obrazovce šest stejně velkých soustředěných hlaviček žáků, kteří si hodiny užívali a vypadali, že je to ve škole baví i bez školy. Nakonec se prvňáci a druháci vrátili do škol nejdříve, protože základní věci se doma nenaučí.

Starší děti mají v distanční výuce hodin více, ale ne tolik jako v týdnu, kdy se účastní ve škole prezenční výuky. Na zbylé hodiny dostávají úkoly, aby netrávily celý den před obrazovkou. Těší nás, že výuka bez větších potíží funguje. Všichni žáci se připojují, ačkoliv několika rodičům jsme museli občas zatelefonovat, abychom zjistili, proč to, co v září nepovinně fungovalo, najednou povinně nefunguje. Nakonec se ale vše povedlo domluvit, a pokud nás ještě potká

nějaká další „vlna“, budeme vědět, že jsme již dobře připraveni a zase to zvládneme. Pozitivní na těchto vynucených změnách ve vzdělávání je, že se jako přes síto přeseje, co je skutečně ve škole potřeba. Na středních školách jsou žáci zatím schopni zvládnout výuku jen s asistencí učitele. Na učilištích je potřeba hlavně praxe a u nás na základní škole je například znát, kolik zbytečného jsme měli v povinných osnovách a najednou to není potřeba učit.

Musím znovu opakovat, že jsem byl opravdu překvapen, jaká pracovní atmosféra panovala v hodinách nejmladších dětí. Kolik práce s různými výukovými aplikacemi všichni učitelé odvedli a kam se vzdělávání posunulo. Navíc jsem u nás zažil v hodinách humorné situace, kdy se např. paní učitelka ptala Mařenky, jestli už má spočítáno. A Mařenka na to: „No, nemám, mamka ještě dělá.“

Protože veřejnosti toho k pobavení mnoho nezbyvá, rád bych se s Vámi rád podělil o humorný článek z internetu, jak probíhá online hodina v první třídě.

Jak probíhá distanční výuka

Takhle nějak probíhá distanční výuka první třídy. Realita zavřených škol.

Výuka začíná. Ve složení paní učitelka, Anežka, Tomík, Kuba, Tung, Vojta, Klárka, Lui, Pěta a můj synátor Mareček. V plánu je čeština, matematika a prvouka. Paní učitelka: Dobré ráno děti, začínáme, jste šikovní a všichni připojeni.

Na monitoru deset oken a všechny děti v pozoru a natěšené.

Paní učitelka: Otevřeme si sešit Živá abeceda, strana 30.

Anežka: Já vás neslyším paní učitelko.

Paní učitelka: Slyšíš mě?

Anežka: Mamí, mně to nefunguje.
 Do obrazu přiběhne matka, zapne hlas a mikrofon.
 Anežka: Jo už to jde, ahoj Kubajs, ahoj Tomíku.
 Všechny děti začnou řvát Ahoj Anežko!
 Paní učitelka: Tak se zklidníme děti a jdeme se učit.
 Paní učitelka: Vojto, kde jsi? Nevidím tě.
 Vojta se odpojil.
 Paní učitelka: Vojto, Vojtíšku, kde jsi, asi sis to omy-
 lem vypnul. Vojto, zavolej maminku, ať ti pomůže.
 Vojta se objevil.
 Vojta se zase vypnul.

Čas 8:09

Paní učitelka: Děti buďte v klidu, počkáme
 na Vojtíška.
 Vojta se opět připojil. Sláva.
 Paní učitelka: Tak třeba Tung, přečti nám to nahoře
 na stránce.
 Paní učitelka: Tungu, slyšíme se?
 Tung: Ano.
 Paní učitelka: Tak prosím začni číst.
 V sešitě je napsáno MÁ a MA.
 Tung: Lá....
 Paní učitelka: Ne, Tungu, je tam napsáno něco jiného.
 Tung: Pá...
 Paní učitelka: Správně, Má... a dál?
 Tung: Na!
 Paní učitelka: Výborně a dohromady to je?
 Tung: Pána.
 Paní učitelka: Ano, je to máma. Jdeme dál. Teď Kuba.
 Kuba: E...la, Ela paní učitelko.
 Paní učitelka: Výborný!

Čas 8:16

Paní učitelka. Tak třeba Pěta. Pěto zapni si prosím
 mikrofon.

Paní učitelka: Pěto vypni si prosím mikrofon, strašně
 to píská. Bude čist Mareček.
 Mareček: My máme doma ještěřku.
 Paní učitelka: To je hezké, ale teď budeš čist, ano?
 Mareček: Počkejte, já Vám ji ukážu.
 Děti sborově: Ukaž nám ji prosím.
 Paní učitelka: Ne, děti klid. Teď se učíme, hrát si
 budete potom.
 Mareček: SA....MA, SAMA.
 Paní učitelka: Výborně.

Čas 8:22

Paní učitelka: Tomíku, čti prosím další řádek.
 K Tomíkovi přišla do obrazu mladší sestřička a něco
 mu říká.
 Tomík: Nech mě bejt, já se učím, jsi blbá! Mamííííí,
 ať odejde.
 Rychle zakročí maminka a odvede malou cáčorku.
 Paní učitelka: Tak Tomíku, soustřeď se a čti.
 Tomík se odpojil.
 Paní učitelka: Tome, jsi tu. Tome, haló? Slyšíš nás?
 Paní učitelka: Děti, dnes nám to moc nejde. Předsta-
 vovala jsem si to jinak. Klárko, nespíš tam?
 Klárka: Ne, hraju si s panenkou.
 Paní učitelka: Tak si nehraj a čti další slovo.
 Klárka: Paní učitelko, můžu na záchod? Moc se mi chce.
 Paní učitelka: Tak běž.
 Pěta: Já chci taky.
 Anežka: Já taky.
 Mareček: Já taky potřebuji.
 Paní učitelka: Děti dobře, kdo chce na záchod, tak
 můžete, ale honem.
 Odešli všichni až na Vojtu a Tunga.
 Paní učitelka: Jsme tu skoro všichni. Paráda. Pokraču-
 jeme. Klárko jsi tu?

Klárka se už ze záchodu nevrátila.

Paní učitelka. Bože, za co mě trestáš!

Čas 8:35

Paní učitelka: Otevřeme si sešit matematiky str. 23

Paní učitelka: Děti, kolik vidíte kočiček?

Mareček: Tři.

Anežka: Tři.

Vojta: Dvě.

Lui: Já mám jinou stránku.

Tung: Pála.

Paní učitelka: Správně, jsou tam čtyři kočičky, jste všichni moc šikovní.

Tung se odpojíl.

K Anežce do obrazu přiběhl velký pes.

Mareček: Jééé, tati, to je krásný pes.

Všechny děti, ten je krásný, já ho chci domů. Já si ho chci pohladit.

Anežka: To je můj Bertík.

Paní učitelka: Máš moc pěkného pejska, ale teď se učíme matematiku. Prosím, pošli ho pryč.

Paní učitelka: Pět mínus dva?

Skoro všechny děti: Tři!

Paní učitelka: Kubo, co říkáš? Já tě neslyším, zapni si mikrofon.

Kuba se odpojíl.

Čas 8:48

Paní učitelka: Tak děti, dnes jsme se krásně naučili číst a počítat. Prvouku jsme bohužel nestihli. Ale to s Vámi udělají rodiče. A radši ať s Vámi projedou i češtinu a matematiku. Vše jim pošlu na Bakaláře. Ahoj, děti, mám Vás všechny moc ráda, jste velcí šikulové! Konec výuky, děti se odpojují

Paní učitelka: Ty vole, mě z toho jebne, jdu si dát panáka!

Rodič: Ještě jste zapnutá

Paní učitelka: Ježišmarja, pardon, se omlouvám.

Vypnuto.

Mareček: Tati, paní učitelka si jde hrát s panáčkem?

Rodič: To se jí ani nedivím.

Zážitek skvělý, vůbec jí to nezavidím, udržet děti v první třídě při pozornosti v domácím prostředí. A zítra zase znova.

.....

Přeji všem hezké Vánoce, hodně zdraví a spokojenosti. A pak ještě jedno společné přání pro nás všechny a pro naše děti. A asi ho ani nemusím psát.

✉ MGR. VÁCLAV SYCHRA, ŘEDITEL ŠKOLY

PRODÁM:

- Kočárek + tašku
- Sporták
- Vajíčko do auta
- Ohřívačku lahví
- Gumáky
- Zimní boty
- Sedačku na kolo (dozadu)
- Odrážedlo – motorku

Ceny dohodou

Kontakt:

Kuchtovi 295

tel.: 607 711 961

720 480 459

STŘEDNÍ ŠKOLA OBCHODU, ŘEMESEL A SLUŽEB
ŽAMBERK, ZÁMECKÁ 1

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

15. ledna 2021
16. ledna 2021

po telefonické dohodě možná individuální prohlídka školy

Učební obory 3-leté:

- Instalatér • Obráběč kovů • Operátor plechové výroby /klempíř /
- Truhlář • Kuchař • Čišík/Servírka • Cukrář • Prodavač /asistent prodeje/

Maturitní obory 4-leté:

- Gastronomie • Management obchodní logistiky /obchodník/

TEŠÍME SE NA VÁS

www.ssorszamberk.cz, ☎ 465 614 225, 774 610 641

Přání z mateřské školy

Vážení spoluobčané,

život v mateřské škole se dostal do adventního času. Je to nejkrásnější měsíc v roce, neboť děti se umí tak těšit na „Jéžíška“, ta jejich radost z toho, co je čeká, je přímo hmatatelná. A tak si tyto dny užíváme ve školce všichni. Podzim se okulil velmi rychle, i naše dveře MŠ se z důvodu Covidu-19 na 14 dní uzavřely. Ale všichni jsme se v pořádku navrátili, a možná právě proto si nyní předvánočního času více vážíme. Nacvičujeme s dětmi na vánoční besídku, která bude pro rodiče dárkem pod stromček.

Kalendářní rok se nám blíží ke konci. Číslo 2020, které si nese, se nám zpočátku zdálo magické, teď už víme, že příliš šťastné nebylo. Proto nám všem přeji, ať to následující 2021 je hlavně číslem nesoucím zdraví, zdraví a zase zdraví. A co Vám všem přejí děti? To prozradí fotočky.

POHODOVÉ A ŠTASTNÉ VÁNOCE VÁM VŠEM.

IVA MIKULECKÁ, ŘEDITELKA

Potěšila mě obrovská solidarita a ochota pomáhat,

říká **Ing. Pavel Tupec**, který po sedmi měsících končí své působení ve funkci ředitele zdejšího Domova pro seniory.

➤ Proč jste přijal nabídku na funkci ředitele?

Byla doba covidová, hodně lidí šlo roušky, což já neumím. Tak jsem nabídl, že pomůžu tím, co umím já. I když je pravda, že později mě občas mrzelo, že jsem se spíš nenaučil šít... Ale nakonec to hodnotím jako správné rozhodnutí. Nastupoval jsem s mottem: „Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody“. Tomu věřím. I sobě jsem chtěl dokázat, že nepatřím do starého železa a že dokážu pomoci.

➤ Setkal jste se po svém nástupu s něčím, co váš výrazně překvapilo?

Čekal jsem daleko větší problémy v personální oblasti, ale příjemně mě překvapilo, že lidé chtějí pracovat. Naopak negativní dojem jsem měl z některých uzavřených smluv, které z mého pohledu byly zbytečné. Ty jsem zrušil.

➤ Měl jste za úkol především stabilizovat finanční situaci v domově. Jak jste podle vlastního názoru uspěl?

Měj sem svůj tajný sen, že jsem chtěl najít alespoň takové úspory, abych se zaplatil. To se mi podařilo. Ekonomické záležitosti jsou podobné v komerční i sociální sféře. „Má dáti – Dal“ platí všude. Měl jsem výhodu, že jsem před nástupem prováděl audit, tak jsem si trochu dovedl představit, do čeho jdu.

➤ Hospodaření domova se v posledních letech propadlo do výrazné ztráty, kterou musí dotovat Sloupnice z obecního rozpočtu. Vidíte nějaké východisko?

Domovy nejsou nikde ziskové a kdyby byly, dostávaly by nižší dotace. Jeden problém je daný tím, že relativně malá obec zřizuje tak velký domov. Pro Sloupnici by stačilo zhruba 30 míst. Tím by ale zase v přepočtu na klienta neúměrně stouply náklady, které stejně musíte vynaložit. Za letošní rok inkasují obce od státu 13 tisíc korun za každého svého občana. Za naše klienty, kteří mají trvalé bydliště jinde, by obec mohla získat asi 400 tisíc korun, ale od okolních obcí jsme dostali jen polovinu. Podle mě by stálo za pokus domluvit se s okolními obcemi, nebo aspoň s těmi, které za poslední roky své občany umísťují do domova, aby posílaly příspěvky za obyvatele, případně, aby se podílely na provozu domova. Pokud tudy cesta nepovede, je na zvážení, co dál. Aby obec dávala pětinu, možná čtvrtinu svého rozpočtu na provoz domova, to je dlouhodobě neudržitelné.

➤ **Kromě už tak složitých podmínek jste se musel vypořádat s koronavirovou nákazou v domově. Který moment byl nejhorší?**

Když jsem nastupoval, přál jsem si, aby za dobu mého působení covid do domova nedorazil, bál jsem se toho. Ale najednou tu byl a nezbylo nic jiného než se s tím poprat. Smutné je, že řada klientů na onemocnění zemřela. V jeden moment zde bylo 45 pacientů s covidem a 30 zaměstnanců v pracovní neschopnosti, nejen kvůli koronaviru – to byla asi nejtěžší situace. Naštěstí se podařila vyjednat pomoc vojáků, spolupráce s nimi fungovala skvěle.

Co si odnáším, to je obrovská solidarita a nasazení zaměstnanců, dobrovolníků a brigádníků, kteří přišli pomoci navzdory ohrožení. Byla pro mě velká radost poznat se s lidmi, kteří chtějí pomáhat. Zvlášť mě potěšilo, že nám přišly pomoci i studentky středních, vyšších i vysokých škol, které pracovaly přímo v první linii. To je pro mě jakási naděje pro budoucnost našeho státu.

➤ **Z informací, které jste prezentoval v Pelmelu nebo zastupitelstvu, jsem nabyl dojmu, že kromě ekonomické situace se snažíte také změnit atmosféru na pracovišti...**

Snažil jsem se vždy chovat férově a vždy se mi to vyplatilo. Samozřejmě, že každý chce slyšet spíš dobré zprávy, ale lidé ocení, když s nimi jednáte na rovinu. Když zaměstnanci vidí, proč se nějaká opatření dělají, snáz je přijmou. Nemůžete rozhodnutí podávat jen tak, že jsem ředitel, tak jsem prostě rozhodl. Dal jsem lidem obrovskou důvěru a myslím, že si toho vážili a pracovali tak, jak nejlépe uměli. V minulých zaměstnáních se mi tím dařilo vybudovat si neformální autoritu. Potěšilo mě, že mě i tady někteří zaměstnanci přemlouvali, zda bych nechtěl zůstat.

➤ **Neuvažoval jste tedy o setrvání na místě ředitele?**

Když jsem začínal, nevěděl jsem, co bude dál. Původně jsem zde chtěl být jen do srpna, kdy bych asi měl hotové to, s čím jsem nastupoval. Můj hendikep je, že jsem nikdy v přímé péči ani sociální oblasti nepracoval. Co jsem mohl, to jsem pro domov udělal, a myslím, že už bych víc nepřinesl.

➤ **Co je podle vás teď nejvíc potřeba? Kde je prostor pro zlepšení?**

Podařilo se mi pro domov zajistit tzv. Domov se zvláštním režimem – jedno patro má jiný status, a zřídilo se i pět lůžek odlehčovací služby. Oboje přinese domovu více peněz. Je otázka, jestli tento režim nerozšířit o další lůžka. Situace domova se pro příští rok zhoršila v tom smyslu, že aktuálně máme jen 69 klientů. To je daň za koronavirus, za posledních pět týdnů zemřelo 20 klientů, takže je potřeba, aby se podařilo domov znovu naplnit, to výrazně ovlivňuje ekonomiku provozu. Chtěl bych, aby průměrný stav naplněnosti byl 86 klientů a víc. Riziko, že se v nejbližších měsících covid v domově znovu rozšíří, je nyní dle mého názoru minimální.

➤ **Jak budete na Sloupnici vzpomínat?**

Určitě jen v dobrém. Poznal jsem tady spoustu lidí, na kterých si cením to, že v Domově pracují, ale zejména to, jak tu práci zvládají a vykonávají. Připadá mi, že pro řadu zaměstnanců domova není na prvním místě výdělek, ale práce samotná, obdivuji jejich vztah ke klientům. Na to jsem ze svých předchozích působení v obchodních firmách nebyl zvyklý. Jsem rád, že jsem mohl pomoci tím, co umím, aby domov fungoval dál.

➤ MŠ

Charita v Litomyšli děkuje všem sloupeňákům, kteří přispěli do potravinové banky pro potřebné. Vážíme si projevu lidské solidárnosti. Děkujeme!

Zahájena 1. etapa rekonstrukce kostela sv. Mikuláše

Milí čtenáři,

v minulém čísle Pelmelu jsem Vás informoval o záměru rekonstrukce kostela sv. Mikuláše. Nyní Vám mohu s radostí sdělit, že dotace určená na její 1. etapu (stabilizace západní zdi kostela) nám MAS Litomyšlsko přislíbila. Druhou radostnou zprávou je, že ve výběrovém řízení byla vybrána firma Černý, s.r.o., která nabídla nejnižší cenu pro zhotovení požadovaných prací. Obě radostné zprávy znamenají, že vše dobře začíná, ale zdaleka nelze tvrdit, že tím jsme se vypořádali se všemi problémy. Nevíme,

jak dalece naše rekonstrukční snahy pozdrží a finančně zatíží archeologický průzkum. A už vůbec nelze dělat nějaké předpovědi ohledně rozmarů počasí... Nicméně věřím, že v nejbližších týdnech se již sami budete moci při návštěvě hřbitova přesvědčit, že okolo kostela „se něco děje“.

Kostel sv. Mikuláše je bezesporu jednou z nejhezčích a nejstarších staveb v obci. Neslouží pouze soukromým účelům, ale společnému (obecnému) dobru, v latině označovanému jako *bonum commune*. Legendy o sv. Mikuláši vyprávějí o tom, jak obdaroval mladé dívky, které tím zachránil před vynucenou prostitucí. Toto téma je znázorněné na obraze v naší farní kapli. Aby sv. Mikuláš mohl někoho obdarovat (jak to každoročně na začátku prosince činí v různých podobách ve prospěch našich dětí), musí nutně disponovat nějakými prostředky. Věřím, že i náš kostel je místem, kde jsou lidé obdarováni – nikoliv dobry hmotnými, ale především dobry duchovními, morálními, ale také obecně lidskými.

Dovolil jsem si tento „rozlet“ s ohledem na prosbu, se kterou se na Vás obracím. Ne zdaleka vše lze financovat z dotací. Konečně i v příslibech dotací je podmínka finanční spoluúčasti. Chcete-li přispět na obnovu kostela, můžete tak učinit darem v hotovosti či převodem na náš

farní účet č. 324 207 2369/0800

Rádi Vám vystavíme potvrzení o daru pro odpočet daně z příjmu. Děkuji Vám všem.

✚ **P. ThLic. RNDr. TOMÁŠ RESCHEL, Ph.D.**
ADMINISTRÁTOR FARNOSTI

Přání čtenářům Pelmelu

„Jakmile mudrci uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí.“ (Mt 2, 10)

Vánoce 2020 budou jiné než ty předchozí. Nejen kvůli tomu, že každé Vánoce bývají originální – minimálně jsme všichni o rok starší než při těch předchozích – ale zejména proto, že celý rok 2020 byl jiný než roky předcházející. A věru, mnoho důvodů k radosti jsme neměli, protože náš běžný život byl mnohem omezenější než v minulých letech. Proto chci v tomto čase milosti poukázat na skutečnost, která se může stát důvodem radosti pro každého člověka dobré vůle. A tou je narození Betlémského Dítěte. Mudrci se radovali, pastýři se radovali, radovala se Maria i Josef, radovali se andělé. Proto se i my můžeme z jeho příchodu na svět radovat. Ovšem pouze za podmínky, že nechápeme narozeného Božího Syna jako nějakého konkurenta, který nám chce něco vzít – pak se radovat nebudeme, jako se ani Herodes neradoval, protože právě on ho chápal jako ohrožení pro sebe a svou rodinu.

Mudrci se zaradovali z hvězdy, která ukazuje cestu. Ten, který se narodil v Betlémě o sobě později řekl: „Já jsem cesta, pravda a život.“ (Jan 14, 6). Přeji Vám všem, aby i Vám Betlémská hvězda pomohla najít tu správnou cestu. Protože její nalezení a vydání se na tuto cestu je zdrojem pravé radosti. **Požehnané Vánoce!**

P. ThLic. RNDr. TOMÁŠ RESCHEL, Ph.D., ADMINISTRÁTOR FARNOSTI

Kaple Hvězda
v Broumovských
stěnách

Tříkrálová sbírka 2021

Na začátku ledna proběhne tradiční Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou ČR. Její výtěžek je určen především na podporu charitativních služeb v našem regionu.

6. ledna slavíme svátek „Zjevení Páně“ neboli „Tří králů“ a připomínáme si příchod tří mudrců do Betléma, kam se přišli poklonit narozenému Ježíšovi. Na tuto tradici navázala i Tříkrálová sbírka Charity ČR. 21. ročník této sbírka bude mimořádný, protože i doba je mimořádná. Poprvé v historii bude možné přispět na práci Charit i do virtuální kasičky. Malí kolečníci totiž možná v lednu k našim dveřím nepřijdou a nezazpívají „Štěstí, zdraví vinšujem vám...“. Přesto ale můžeme, když se rozhlédneme kolem sebe, zažít pocit vzájemnosti, solidarity a radosti a právě to je největším posláním sbírky: zapojení se do řetězu lidské soulnéžnosti a možnost přispět prostřednictvím organizací Charit potřebným.

„Člověk je bohatý tím, co učinil pro druhé.“ J. W. Goethe

Služby Oblastní charity využívají mladí i staří – lidé čelící nemocem, zdravotním potížím, samotě či chudobě. Také stabilní rodina je základní životní jistota každého člověka a právě podpora rodiny je jedním z hlavních cílů činnosti zdejší Charity. I v tomto ročníku Tříkrálové sbírky podpoří dárci tyto charitativní služby na Orlickoústecku:

- Sociálně terapeutické dílny
- Domácí hospicovou péči
- Pečovatelské služby
- Rodinná centra
- Sociálně-aktivizační služby pro rodiny s dětmi
- Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež
- Občanskou poradnu
- Zařízení pro osoby bez přístřeší
- Dar na realizaci humanitárních projektů v zahraničí
- Přímou pomoc lidem v nouzi

V roce 2020 se v orlickoústeckém okrese vybralo 3.194.346,- Kč. 65% výtěžku se vrátilo do našeho regionu a využilo zejména v Charitních pečovatelských službách, Sociálně aktivizační službě pro rodiny s dětmi, dále v Rodinném centru Mozaika a Nizkoprahovém zařízení pro děti a mládež Street, jejichž cílem je posílení základních funkcí rodiny, prevence problémů v rodině, sociálního vyloučení nebo pomoc při začleňování dětí do kolektivu. Další podíly byly určeny na projekty Diecézní charity

Redakční poznámky

- * Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- * Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- * Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- * Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. ledna 2021.
Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. února 2021.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně.
Vydání 6. čísla 22. ročníku: 11. prosince 2020.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130.
Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: **Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák**
Grafická úprava, dtp: **Petr Bartoň**
Tisk: **Tiskárna Osík**